

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 193.456 van 20 mei 2009

A. 167.934/XIII-3974

In zake:

1. **de vereniging zonder winstoogmerk TESLABEL COORDINATION,**
2. **STRUBBE** Jacqueline,

die beiden woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jacques SAMBON, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LEGROS en Mr. Jérôme SOHIER, advocaten,
Emile De Motstraat 19
1000 Brussel.

Tussenkommende partij:

de naamloze vennootschap MOBISTAR,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel DELNOY, advocaat,
rue Simonon 13
4000 Luik.

DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER

Gezien het op 21 november 2005 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk TESLABEL COORDINATION en Jacqueline STRUBBE de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz;

Gezien het op 3 november 2006 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap MOBISTAR vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 28 november 2006 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOSQUET, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gezien de brief die de advocaat van de tussenkomende partij op 28 februari 2007 aan de Raad van State heeft gericht;

Gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gezien het verzoek van de heer BOSQUET, auditeur, om de procedure toe te passen waarin artikel 14^{quinquies} van de algemene procedureregeling voorziet;

Gezien de brief van 9 april 2009 waarbij de verwerende partij ervan in kennis wordt gesteld dat de kamer uitspraak zal doen over de vernietiging van de bestreden handeling, tenzij de verwerende partij vraagt om te worden gehoord;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de advocaat van de tussenkomende partij, bij zijn voormelde brief van 28 februari 2007, de Raad van State meedeelt dat zijn cliënte afstand doet van haar tussenkomst; dat niets eraan in de weg staat dat de afstand wordt toegewezen;

Overwegende dat de verwerende partij op 18 februari 2009 het verslag van de auditeur heeft ontvangen waarin de nietigverklaring wordt voorgesteld;

Overwegende dat paragraaf 3 van artikel 30 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de afdeling Bestuursrechtspraak "de akte of het reglement nietig (kan) verklaren, indien de tegenpartij of degene die een belang heeft bij de beslechting van het geschil, geen verzoek tot voortzetting van de procedure indient" bij ter post aangetekende brief binnen een termijn van 30 dagen die ingaat met de kennisgeving van een zodanig verslag;

Overwegende dat de verwerende partij niet heeft gereageerd binnen de toegemeten termijn; dat ze niet heeft gevraagd om te worden gehoord;

Overwegende dat de auditeur ambtshalve een middel van openbare orde opwerpt, ontleend aan machtsoverschrijding, schending van de artikelen 33, 37, 39, 105, 108 en 134 van de Grondwet, schending van artikel 6, § 1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen doordat het bestreden koninklijk besluit, inzonderheid artikel 2 ervan, de blootstellings- en immissienormen, vaststelt die in acht moeten worden genomen door de gebruikers en exploitanten van zendmasten met elektromagnetische straling op de voet van de artikelen 3 en 4 van voormelde wet van 12 juli 1985, terwijl, met uitzondering van de productnormen, de federale Staat deze bevoegdheid heeft verloren sedert 30 juli 1993 als gevolg van de laatste wijziging van voormeld artikel 6, § 1, II, zodat sedert die datum de machtiging vervat in de voormelde wet van 12 juli 1985 om emissie- en blootstellingsnormen uit te vaardigen in dezen voor de zendmasten met elektromagnetische straling aan de gewesten is opgedragen; dat inzonderheid uit arrest nr. 2/2009 van 15 januari 2009 van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de gewesten aan artikel 6, § 1, II, 1/, de bevoegdheid ontleen "om maatregelen te treffen ter voorkoming en beperking van de risico's verbonden aan niet-ioniserende stralingen, met inbegrip van de beperking van de blootstelling van de mens aan het risico van dergelijke stralingen die zich doorheen zijn leefmilieu verspreiden". dat "de omstandigheid dat zulke maatregelen bijdragen tot de bescherming van de volksgezondheid, (...) geen afbreuk doet aan de gewestelijke bevoegdheid"; dat "het leefmilieubeleid (...) er immers toe strekt de diverse onderdelen van het leefmilieu

van de mens te beschermen, in eerste instantie om aldus zijn gezondheid te vrijwaren"; dat de federale Staat, inzake bescherming van de volksgezondheid beschikt over een residuaire bevoegdheid op basis waarvan hij "ter zake maatregelen (kan) treffen in de aangelegenheden waarvoor de gewesten en de gemeenschappen niet bevoegd zijn"; dat "met ingang van 30 juli 1993 (...) de artikelen 3, 4 en 5 van de wet van 12 juli 1985 derhalve (...) aldus (moeten) worden begrepen dat zij niet langer de Koning en de federale minister bevoegd voor leefmilieu, maar de gewestregeringen machtigen de daarin bedoelde maatregelen te nemen in zoverre zij ertoe strekken het leefmilieu, met inbegrip van hun effecten op de gezondheid van de mens, te beschermen, behoudens in zoverre die bepalingen de Koning machtigen productnormen vast te stellen voor toestellen die niet-ioniserende stralingen kunnen opwekken, doorzenden of ontvangen", zodat de federale overheid "op grond van haar residuaire bevoegdheid niet meer bevoegd is blootstellingsnormen vast te stellen";

Overwegende dat de bestreden handeling uitgevaardigd is op grond van de artikelen 3 en 4 van de voormelde wet van 12 juli 1985 en geen productnormen uitvaardigt, doch immissie- en blootstellingsnormen met het doel de bevolking te beschermen tegen elektromagnetische velden ontstaan door emissieantennes, welke bevoegdheid uitsluitend bij de gewesten berust; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand wordt toegewezen ten aanzien van de naamloze vennootschap MOBISTAR.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad in dezelfde vorm als het vernietigde besluit.

Artikel 4

De kosten, bepaald op 475 euro, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 350 euro en ten laste van de naamloze vennootschap MOBISTAR ten belope van 125 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op twintig mei tweeduizend negen door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	MOREL,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

C. MOREL

M. HANOTIAU

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.